NICETAS REMESIANENSIS · ORIGENES · HUGO DE FOLIETO · HUGO DE S. VICTORE · HILDEBERTUS CENOMANENSIS · AUGUSTINUS

Salzburg (?), 1. Hälfte 13. Jh. Seite 40r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8475
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

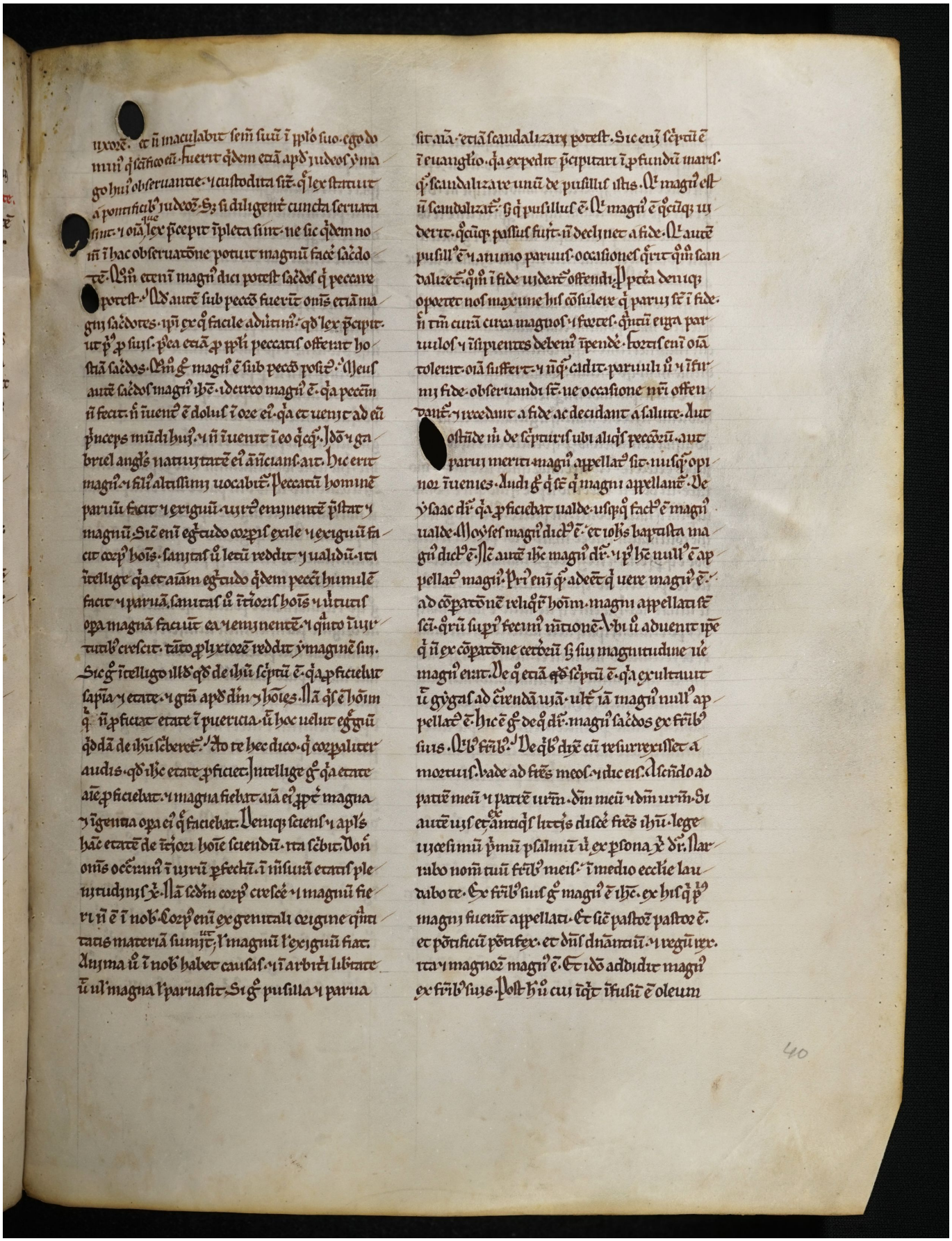

uxorē. et ñ maculabit semē suū ī ppl'o suo. ego do
mnū q̄ sāctifico eū. fuerit q̄dem etiā apd' iudeos ymā
go huī obseruantie. ¶ custodita siē. q̄ lex statuit
a pontificib' iudeōr. Sz si diligenē cuncta seruata
sunt. ¶ oīa quē lex pcepit īpleta sunt. ne sic q̄dem no
ñ ī hac obseruatōne potuit magnū facē sācdo
tē. Nūq̄ etenī magū duci potest sācdos q̄ peccare
potest. Ad autē sub pecō fuerūt omīs etiā ma
gni sācdotes. ipi ex q̄ facale adiunū. qd' lex pcepit
ut p' p suis. p'ea etiā p ppli peccatis offerunt ho
stiā sācdos. Nūq̄ g magū ē sub pecō positē. Ieus
autē sācdos magū ihē. ideirco magū ē. q̄a peccīn
ñ fecit. ñ inuent ē dolus ī ore eī. q̄a et uenit ad eū
p̄ceps mūdi huī. ¶ ñ ī inuenit ī eo q̄q̄. Idō ¶ ga
briel angl's natiuitatē eī ānūciansl ait. Hic erit
magū. ¶ filū altissimi uocabit. Peccatū hominē
paruū facit ¶ exiguū. uirtē eius meritē p̄stat ¶
magnū. Sicē enī eg' cuido corpis exile ¶ exiguū fa
cit corp' hoīs. sanitatis ū letū reddit ¶ ualidū. ita
īteligē q̄a et aiām eg' cuido q̄dem peccī humilē
facit ¶ paruā. sanitatis ū īteriōris hoīs ¶ ūtutis
opa magnā facit ea ¶ eius meritē. ¶ q̄nto īuir
tutib' crescit. tāto plurioē reddit ¶ magnē sui.
Sic g' īteligo illd' qd' de ihū sc̄ptū ē. q̄a pficiebat
sapīa ¶ etate. ¶ gratiā apd' dm ¶ hoīes. Nā q̄ ē hōim
q̄ ñ pficiat etate ī puericia. ñ hoc uelut eg' gnū
qd' dā de ihū sc̄bere. Ad te hec dico. q̄ corpaliter
audis. qd' ihē etate pficiet. Intelige g' q̄a etate
aiē pficiebat. ¶ magna fiebat aiā eī. ppē magna
¶ īgenita opa eī q̄ faciebat. Ueruq̄ scienti ¶ apl's
hāc etatē de īteriori hoīe sciendū. ita scribit. Non
omīs occurrū ī uirtū pfectū. ī mēsurā etatis ple
nitudinis x̄. Nā sēdm corp' crescē ¶ magnū fie
ri ñ ē ī nob'. Corp' enī ex genitali originē q̄nti
tatis materiā sumit. ut l' magnū l' exiguū fiat.
Anima ū ī nob' habet causas. ¶ ī arbitrī libertate
ñ ul' magna l' parua sit. Si g' pusilla ¶ parua
sit aiā. etiā scandalizari potest. Sic enī sc̄ptū ē
ī euangelio. q̄a expedit p̄ eā pcipitari ī pfundū maris.
q̄ scandalizare unū de pusillis istis. Ut magū est
ñ scandalizarē. ¶ q̄ pusillus ē. Ut magū ē q̄cūq̄ ui
derit. q̄cūq̄ pusillus fuit. ñ declinet a fide. Ut autē
pusill' ē ¶ animo paruus. occasionem q̄rit q̄m scan
dalizē. q̄m ī fide uideatē offendi. Ppēa denīq̄
oportet nos maxime his cōsulere q̄ paruī sē ī fide.
ñ tm̄ curā cura magnos ¶ fortes. q̄ntū eiūs par
uulos ¶ īsipientes debeū īpendē. Fortis enī oīa
tolerat. oīa sufferet. ¶ ñ q̄ cadit. paruuli ū ¶ īfir
mi fide. obseruandi sē. ne occasione nr̄i offen
dantē. ¶ recedant a fide ac decidant a salute. Aut
ostīde ñ de sc̄pturis ubi aliq̄s peccōrū. aut
paruī meriti magū appellat' sit. nusq̄ opi
nor īuenies. Audi g' q̄ sē q̄ magni appellantē. De
ysaac dr̄. q̄a pficiebat ualde. usq̄q̄ fact' ē magū
ualde. Moysēs magū dict' ē. et iohis baptista ma
gū dict' ē. Sē autē ihē magū dr̄. ¶ p' hē null' ē ap
pellat' magū. Pri enī q̄ adeēt q̄ uere magū ē.
ad cōparatōnē reliq̄r hoīm. magni appellati sē
sēi. q̄rū supī fecimū mēnōnē. Ubi ū aduenit ipē
q̄ ñ ex cōparatōne certēū. sz siu magnitudine uē
magū erit. De q̄ etiā qd' sc̄ptū ē. q̄a exultauit
ū gygas ad cūrendā uiā. ulē iā magū null' ap
pellat' ē. Hic ē g' de q̄ dr̄. magū sācdos ex frib'
suis. Ut b' frib'. De q̄ b' dr̄ē cū resurrexisset a
mortuis. Vade ad frēs meos. ¶ dic eis. Ascēdo ad
patrē meū ¶ patrē uīrīm. dm meū ¶ dm uīrīm. Si
autē uis et antiq̄s litteris discē frēs ihū. lege
uiceli mū p̄mū psālmū ū. ex psona x̄ dr̄. Nar
rabo nomī tuū frib' meis. ī medio ecclie lau
dabo te. Ex frib' suis g' magū ē ihē. ex his q̄ p'
magni fuerūt appellati. Et sic pastōr pastor ē.
et pōtificū pōtifex. et dūs dnāntiū. ¶ regū rex.
ita ¶ magnōr magū ē. Et idō addidit magū
ex frib' suis. Post hū cui īcūt īfusū ē oleum